

Усмединська Г. В.

студентка ФСП НТУУ «КПІ»

Науковий керівник: Чепульченко Т. О., к.ю.н., доц.

КОРУПЦІЯ ЯК ЗАГРОЗА ПРАВОВОМУ СУСПІЛЬСТВУ В УКРАЇНІ

Корупція є хворобою сучасного суспільства, яка стала явищем світового масштабу і успішно розвивається в Україні. Вона є однією з найгостріших і найактуальніших соціальних проблем нашого часу. Світові та вітчизняні аналітики вже давно визнали високий рівень корумпованості в різних сферах життя українців: право, економіка, політика, управління, освіта, медицина.

Насамперед, корупція це загроза розвитку повноцінного правового суспільства, тобто вона заважає реалізувати принцип верховенства права у повній мірі. Також, фактом свого існування вона порушує морально — етичні норми і поступово стає звичним і досить прийнятним явищем.

А що ж таке корупція з наукової точки зору?

Корупція (від лат. *Corrumperе* — псувати) - протиправна діяльність, яка полягає у використанні службовими особами їх прав і посадових можливостей для особистого збагачення; підкупність і продажність громадських і політичних діячів. Виходячи з цього визначення можна сказати, що це діяльність, яка вчиняється незаконно і має місце не тільки у державному, а й у приватному секторі. За статистикою найвищий рівень корупції спостерігається у судовій системі та правоохоронних органах. До них приєдналась і сфера медичних послуг, а також заклади освіти.

Хабарництво і вимагання все більше закріплюються і укорінюються у суспільстві, починаючи з його верхівки (державні службовці, вищі посадові особи) і закінчуючи служителями церкви, працівниками дитячих садків і рядовими співробітниками.

Мабуть найгучнішою справою і символом корупції в судах стало викриття колишнього голови Львівського апеляційного адміністративного суду Ігоря Зварича. За хабарництво у особливо великих розмірах його було засуджено до 10 років ув'язнення, таке рішення було винесено Оболонським районним судом Києва 20 вересня 2011 року.

Того ж року було затримано четверо офіцерів Служби безпеки України за хабар сумою в півтора мільйона гривень. Але Шевченківський районний суд визнав їх дії отриманням неправомірної вигоди і засудив всього лише до штрафу в сімнадцять тисяч гривень, без будь-якої кримінальної відповідальності.

Також 12 листопада 2013 року співробітники прокуратури затримали голову районної ради в Житомирській області при отриманні хабара розміром 35 тисяч доларів. За цим фактом було розпочато кримінальну справу за частиною 4 статті 368 Кримінального кодексу.

Подібних випадків неймовірна кількість, і мабуть кожен у своєму житті

хоча б раз стикався з корупцією. Це явище спричиняє багато проблем, таких як: занепад політичної легітимності влади, зниження суспільної моралі, зростання соціальної нерівності, розорення приватних підприємців, посилення організованої злочинності тощо.

Зважаючи на шкоду, яку завдає корупція, боротьба з нею на рівні законодавства почалась у 1995 році, коли був прийнятий закон “Про боротьбу з корупцією”.

Зміни до цього закону вносили одинадцять разів, було прийнято понад 70 нормативних актів, серед них 12 законів і 12 постанов Кабінету Міністрів. Але 1 січня 2011 року цей закон втратив чинність, а з 1 липня 2011 року набув чинності Закон «Про засади запобігання та протидію корупції». Крім цього варто звернути увагу на органи, що ведуть боротьбу з корупцією. Згідно з українськими законами такими органами є: Міністерство внутрішніх справ, органи прокуратури, Служба безпеки України, Збройні сили України, Національний антикорупційний комітет

Але всі ці уповноважені органи і нормативно — правові акти не можуть на сто відсотків ефективно виконувати свої функції. Цьому заважає перешкоджання корумпованих структур і конкретних осіб проникненню у сферу їх злочинної діяльності. Також, як було вже сказано раніше, суттєвою перешкодою на шляху до винищення корупції є звикання людей до неї і не готовність суспільства до безкомпромісної боротьби та вибіркоче виконання законів.

Та, все ж на нашу думку, однією з головних причин такого стрімкого розвитку корупції і складність боротьби з нею є байдужість усього суспільства. Люди визнають її існування, але вважають, що протидіяти їй повинна виключно держава. І саме все це і надає можливість службовим особам далі збагачуватись і не слідувати принципам про підкорення праву не за примусом, а за переконанням, тобто заважає розвиватись справжньому правовому суспільству.